

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 36665

гр. София, 16.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20231110103633 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Р. Ж. Б., чрез адв. П., срещу Ю.Б АД, с която е предявен отрицателен установителен иск за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника чрез принудително изпълнение сумата в размер на 246,80 евро, представляваща мораторна лихва за периода от 15.06.2012 г. до 25.07.2012 г., за която сума е издаден изпълнителен лист от 02.10.2012 г. по ч.гр.д. № 36219/2012 г. по описа на СРС, ГО, 66 състав, въз основа на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК, за събирането на която е образувано изп. д. № 20128380409252 по описа на ЧСИ Милен Бъзински, поради погасяването на вземането на банката чрез извършено плащане от друг солидарен длъжник, а в условията на евентуалност поради погасяването на вземането по давност.

Интереса си от предявения отрицателен установителен иск ищецът извежда при твърдения, че на 16.01.2008 г. между „Б.П.Б АД – праводател на „Ю.Б АД и „Р.П ЕООД бил сключен договор за кредит за оборотни средства, по силата на който банката предоставила на посоченото дружество кредит в размер на 150 000 евро, увеличен впоследствие с 50 000 евро до 200 000 евро. Впоследствие по кредита били присъединени като солидарни длъжници Р. Ж. Б. и дружествата „Евро паркет“ ЕООД, „Лукс паркет“ ЕООД, „Вип паркет“ ЕООД и „Рос инвестмънтс“ ЕООД. Предоставените по посочения договор средства били изцяло погасени чрез отпускане на нов кредит, по който кредитополучателят и солидарните длъжници не изпълнили задълженията си, поради което кредитът бил обявен за предсрочно изискуем и от страна на кредитора било подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, по което било образувано заповедно производство по ч.гр.д. № 36219/2012 г. по описа на СРС, ГО, 66 състав, а на 02.10.2012 г. били издадени заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист. Въз основа на издадения изпълнителен лист било образувано изп.д. № 20128380409252 по описа на ЧСИ Милен Бъзински. Срещу издадената на 02.10.2012 г. заповед за незабавно изпълнение било подадено възражение, във връзка с което било образувано исково производство по реда на

чл. 422 ГПК по т.д. № 2424/2013 г. по описа на СГС, което приключило с влязло в сила решение от 20.10.2015 г., с което бил частично отхвърлен предявеният положителен установителен иск, като било прието за установено, че съществува вземането до размер на 199 102,70 евро главница и 246,80 евро – мораторна лихва за периода от 15.06.2012 г. до 25.07.2012 г. Едновременно с провеждане на установителното исково производство по горепосоченото изпълнително дело били извършени принудителни изпълнителни действия, като за периода от 16.12.2016 г. – 16.01.2017 г. по същото била насрочена, прогласена и проведена публична продажба на имущество на дружество „Рос Инвестмънтс“ ЕООД (солидарен длъжник, отразен в изпълнителния лист в образуваното изпълнително дело). В публичната продажба като наддавач участвал и кредиторът – взыскател и определеният купувач бил именно той – взыскателят „Б.П.Б АД (праводел на „Ю.Б АД). След проведената публична продажба на 09.05.2017 г. било издадено разпореждане за разпределение на постъпилата от продажбата сума. В изпълнение на издаденото разпореждане за разпределение на 18.05.2017 г. „Б.П.Б АД (праводел на „Ю.Б АД) в качеството си на наддавач, спечелил продажбата, платило изцяло на ЧСИ Бъзински по изпълнителното дело всички дължими по продажбата суми, като съдебният изпълнител прихванал дължимата на взыскателя сума срещу сумата, дължима от купувача по проведената публична продажба. Твърди, че постъпилата от проведената публична продажба сума в размер на 713 102 лв. била разпределена съгласно изготвеното необжалвано и влязло в сила разпределение, по което обявеният за купувач на продажбата платил преди влизане в сила на същото по отношение на другите страни в изпълнителното дело всички дължими суми. Поддържа, че при описаната фактическа обстановка вземането срещу Р. Ж. Б. можело да съществува, да е дължимо и изискуемо, **но кредиторът вече е друг – не банката, а с оглед правото на платилия солидарен длъжник да се суброгира в правата на първоначалния кредитор е дружеството „Рос Инвестмънтс“ ЕООД.** Твърди, че съгласно приложимия материален закон, а именно чл. 123, изр. първо ЗЗД, плащането от един солидарен длъжник, а именно дружеството „Рос Инвестмънтс“ ЕООД освободило от отговорност всички солидарни длъжници. Ето защо моли съда да постанови решение и след като в мотивите на същото се признае за установено, че вземането дори и да съществува и да не е погасено от кредитополучателя и главен длъжник „Р.П ЕООД, **то кредитор към настоящия момент вече не е ответникът „Ю.Б АД** и следователно към настоящия момент не съществувало правото на този кредитор да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на това негово вземане от Р. Ж. Б., тъй като вземането му към същия било погасено чрез плащане от солидарния длъжник – плащане на 18.05.2017 г. от солидарния длъжник „Рос Инвестмънтс“ ЕООД. На следващо място моли съда да приеме, че по отношение на вземането за сумата в размер на 246,80 евро, **което вече не съществувало към „Ю.Б АД, тъй като било погасено чрез плащане от солидарния длъжник**, била изтекла 5 годишната погасителна давност на правото на ответника да извършва действия за принудително удовлетворяване на вземането си по отношение на Р. Ж. Б..

С разпореждане от 10.08.2023 г. съдът е оставил исквата молба без движение и е указал на ищеца да изложи твърдения дали към датата на подаване на исквата молба

ответникът „Ю.Б АД е претендирал сумата в размер на 246,80 евро, представляваща мораторна лихва за периода 15.06.2012 г. – 25.07.2012 г., при положение, че твърди, че друг солидарен длъжник е извършил плащането на сумата в размер на 246,80 евро.

С молба от 25.08.2023 г. ищецът, чрез процесуалния му представител, отново посочва, че процесното вземане вече не съществува поради погасяване чрез плащане от друг солидарен длъжник. Със същата молба ищецът навежда доводи, че частният съдебен изпълнител отказвал да прекрати изпълнителното дело и извършвал незаконосъобразни принудителни изпълнителни действия.

Настоящият съдебен състав приема, че само по твърдения на ищеца така предявеният отрицателен установителен иск е процесуално недопустим, като аргументите за това са следните.

Съгласно чл. 439, ал. 1 ГПК длъжникът може да оспорва изпълнението чрез иск, който съобразно ал. 2 може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Предмет на отрицателния установителен иск е недължимостта на изпълняемото материално право, основана на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, т.е. недължимост на вземането, предмет на издадения изпълнителен лист, въз основа на който е образувано изпълнителното дело. Съответно на предмета на отрицателния установителен иск надлежно процесуално легитимирани страни в исковото производство са носителите на оспорваното материално право - длъжникът като ищец и взыскателят като ответник.

В настоящия случай самият ищец твърди, че кредиторът вече е друг – не банката, респ., че процесното вземане на „Ю.Б АД вече не съществува, тъй като е удовлетворено чрез плащане от друг длъжник. С факта на плащане от друг солидарен длъжник настъпва погасителен ефект, поради което липсва правен интерес от установяване на несъществуване на вземането по отношение на ответника в настоящото производство „Ю.Б АД, поради което предявеният иск е недопустим (Определение № 60231 от 8.06.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 388/2021 г., III г. о., ГК, Определение № 203 от 9.06.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1565/2022 г., IV г. о., ГК, и др.). В случая както в исковата молба, така и в уточняващите молби ищецът не твърди, че към датата на подаване на исковата молба ответникът „Ю.Б АД претендира сумата в размер на 246,80 евро, представляваща мораторна лихва за периода 15.06.2012 г. – 25.07.2012 г. Ето защо ищецът по никакъв начин не обосновава, че ответникът, като взыскател, се опитва да реализира, да претендира изпълнение на същото вземане, за което вече е получил плащане от друг солидарен длъжник. В този смисъл и по отношение на погасителната давност следва да се отбележи, че след като вече вземането е заплатено, т.е. погасено, няма интерес и да се оспорва, че е недължимо като погасено по давност, т.к. правен интерес от установителен иск, че вземането е недължимо поради настъпила погасителна давност е допустим само по отношение на вземания, които не са заплатени. Отделно от изложеното, доводите на ищеца за извършвани незаконосъобразни принудителни изпълнителни действия също не обосновават допустимост на предявения иск,

като ищецът има друг път за защита в изпълнителния процес (в този смисъл са Определение № 60231 от 8.06.2021 г. на ВКС по ч. гр. д. № 388/2021 г., III г. о., ГК, Определение № 28 от 23.01.2012 г. по ч. гр. д. № 497/2011 г. на I г. о. и др.).

Изложеното предполага недопустимост на предявения иск и в приложение на чл. 130 ГПК съдът е длъжен да върне исковата молба.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба вх. № 18942/24.01.2023 г., подадена от Р. Ж. Б., чрез адв. П., срещу Ю.Б АД.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____